

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПАНЧЕВО, СЕПТЕМБАР 1999. БРОЈ 663
СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЈУЖНОБАНАТСКОГ ОКРУГА

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ
гост ТВ Ритам у Панчеву:

**СРПСКА РАДИКАЛНА
СТРАНКА ЈЕ ЈЕДНА
ОД ВРЕДНОСТИ
СРПСКОГ НАРОДА**

Томислав Николић

Конференција за штампу
Српске радикалне странке
(слева: Стево Драгишић,
Томислав Николић,
др Војислав Шешел,
Александар Вучић и
Петар Јојић

Савезни посланици: Томислав Николић,
Петар Јојић и Драшко Марковић

Повод за овај број ВЕЛИКЕ СРБИЈЕ било је велико интересовање за гостовање Томислава Николића на Телевизији РИТАМ у Панчеву. Томислав Николић, заменик председника Српске радикалне странке, потпредседник Владе Републике Србије и потпредседник Владе СРЈ, имао је заиста пуно непознатих и интересантних чињеница да нам саопшти – као и на велики број питања гледалаца да да одговор.

Водитељ: Поштовани гледаоци, Телевизија "Ритам" нема политичких емисија, али када нам у госте дође занимљива личност и драги гост, онда одступамо од тог принципа. Вечерас је наш гост Томислав Николић, потпредседник Владе Републике Србије и заменик председника Српске радикалне странке. Господине Николићу, добро вече и добро дошли.

Томислав Николић: Добро вече, боље вас нашао!

Водитељ: Ово што сам мало пре рекао није фраза. Заиста су радикали, српски радикали, радо виђени гости на свакој телевизији због своје искрености, због чврстине, због доследности, а и због оригиналних мисли и идеја, без обзира који челник Српске радикалне странке био. Ако се слажете да почнемо од онога што је у овом тренутку најактуелније, а најактуелније је Косово и Метохија. Како радикали виде ситуацију, тренутну ситуацију, сада, у јужној српској покрајини?

Николић: Радикали су све о томе каква је ситуација на Косову и Метохији довољно јасно рекли када су поднели оставке на чланство у Влади Републике Србије, незадовољни тиме како се понашао остали део републичке владе и како се уопште Србија понела према судбини Косова и Метохије.

Да се мало вратимо у ближу прошлост. Прошле године, у марту месецу, када су пропали преговори између Српског покрета обнове и социјалиста о формирању Владе, после републичких избора, ми смо за ноћ, буквално за ноћ, одлучили да уђемо у коалицију коју су сачињавали Српска радикална странка, Социјалистичка партија Србије и

ЈУЛ. Није нас много требало на то терати зато што смо знали да Србија мора да има Владу и да нас чека коначно решавање судбине Косова и Метохије. Већ неколико дана после уласка у Владу било је јасно да морамо на Косову и Метохији да кренемо у офанзиву против терориста, зато што је између 30 и 40 одсто територије Косова и Метохије већ било недоступно за Снаге безбедности Републике Србије, чак и за Војску Савезне Републике Југославије. Терористи су шиканирали грађане, прекидали саобраћај, шиканирали путнике у аутомобилима, јавно манифестовали оружје, униформе, дизали морал код шиштара убеђујући их да могу да имају своју државу на територији Србије и СРЈ. Знали смо да нам треба једна одлучна, чврста и јака, бескомпромисна влада која ће штитити српски национални интерес.

Ушли смо у Владу, зарекли се и ми и коалициони партнери да ћемо, ако баш и не учинимо све што смо програмом зацртали у погледу економије, социјалних питања, да ћемо национално питање, судбину Косова и Метохије одбранили по сваку цену. Влада је демократски решавала то питање. Када је постало јасно да нас очекују велики сукоби са тзв. Међународном заједницом, која је натурала своје присуство на Косову и Метохији и свој начин решавања проблема, ми смо у Скупштини Србије

донели одлуку да на референдуму питамо грађане Србије - хоће ли да дозволе да нам страни фактор решава питање Косова и Метохије или ћемо то да решавамо сами. Наравно, грађани Србије су се одазвали у великом броју, референдум није био намештен и рекли да судбину Републике Србије желе да држе у својим рукама, да судбину Косова и Метохије желе да вежу за судбину Србије. Испуњавајући жељу и налоге грађана, ми смо разбили терористе тако да су остале само ситне, мање банде, које су могле да чине појединачне терористичке акте, али више нису представљале озбиљну сметњу грађанима, војсци и полицији. Америка се умешала у тај сукоб и постало је јасно да ћемо имати и рат за Косово и Метохију, али је расположење грађана, расположење политичких странака било такво да Косово и Метохију нисмо могли да предамо никоме.

Ушли смо и у рат за Косово и Метохију и онда када је требало издржати још мало, када је, то је сада јасно свима, а нама радикалима је било јасно и пре Мировног споразума Ахтисари-Черномидин, када се јавно мњење на Западу већ било преломило у корист тога да престане бомбардовање, када су западни војни арсенали, о томе сад слободно говоре амерички, немачки, енглески генерали, били испражњени, исцрпљени (Читали сте

пре неки дан изјаву енглеског генерала да је НАТО против нас употребио сва борбена средства која су му била на располагању.), одједном се нешто преломило код наших коалиционих партнера, код људи који су директно одлучивали о судбини земље. И уместо

... ми смо у Скупштини Србије донели одлуку да на референдуму питамо грађане Србије – хоће ли да дозволе да нам страни фактор решава питање Косова и Метохије или ћемо то да решавамо сами.

да се саветују са Српском радикалном странком, да имамо седницу Владе Србије на којој бисмо расправљали о проблему који се зове Мировни споразум, тзв. ми-

ровни споразум, а да евентуално и на седници Владе гласамо о томе хоћемо ли Скупштини предложити да то прихвати или не, и да нас прегласају наши коалиционни партнери, пошто их има више у Влади, они су потражили коалицију на другој страни.

Увече, пред седницу Народне скупштине, су нас звали да нам покажу тај мировни план, у исто време су показали и нама и Вуку Драшковићу. Вук

Драшковић је наравно ликовео, социјалисти, морам да признам, су деловали изгубљено и прилично тужно, али се видело да ће сутрадан на седници Скупштине Републике Србије гласати за прихватање споразума.

Хвала вам на похвалама које сте изнели на почетку емисије, али то је утисак који су грађани Србије о нама стекли и ми не бисмо желели да било којим гестом такав утисак покваримо. Ми сматрамо да је неморално од наших коалиционих партнера да имају коалиције са свим политичким странкама у земљи. На савезном нивоу имају са Момиром Булатовићем и са Вуком Драшковићем, пошто министри Српског покрета обнове још увек нису разрешени дужности у Савезној влади, само је разрешен Вук Драшковић. На републичком нивоу имају коалицију са радикалима, у граду Београду подржавају мањинску владу Српског покрета обнове. Седе на више столица и ево, када је требало да Влада донесе једну тешку одлуку, која би била и подељена, они су одмах потражили коалицију са Српским покретом обнове.

Влада уопште није разматрала Мировни план за Косово и Метохију и практично не сноси одговорност за његово прихватање. Мировни план је дошао пред Скупштину. То је била једина тачка дневног реда на седници о чијем дневном реду

није расправљала Влада Републике Србије. На седници Скупштине, ми, српски радикали смо гласали против

Мировног плана. Социјалисти, ЈУЛ, СПО гласали су за Мировни план, то остаје на срамоту и њима и њиховим покољењима, и нека то схвати сваки посланик који је тада дигао руку за прихватање плана. Иако је Војислав Шешељ изложио став Српске радикал-

не странке, пошто је, нажалост, седница одлуком посланика СПС, ЈУЛ и СПО-а била затворена за јавност, многи грађани Србије не знају шта смо тада рекли. Војислав Шешељ је упозорио и наговестио све оно што се сада дешава на Косову и Метохији, нису га слушали и то је на срамоту оних који су гласали за.

Ратовали смо за Косово и Метохију, војнички рат нисмо изгубили, изгубили смо политички рат. Неко нас је познавао боље него што ми сами себе познајемо, неко је на Западу знао када ће попустити врховна команда, када ће се предати. Мени је већ неколико дана раније било јасно да се нешто дешава и да слаби жеља појединаца да бране ову државу, народ, територију, интегритет, суверенитет. То се некако поклопило са објављивањем оног првог списка оптужених за ратне злочине. Ја сам се том списку обрадовао, било је петоро људи на списку, знам, биће нас највероватније 500, колико им треба, али сам помислио – е, па добро, ови који су на списку више уопште не могу да по-

пусте. Јер, шта то значи попустити, пустити их да дођу и владају земљом, а неко те ставља на списак оних који ће после тога, кад попустиш, морати да буду изручени у Хаг. Међутим, данас је објављен списак, сутрадан већ почињу да долазе разни посредници у Београд и говори се о некаквом плану.

Ја сам и на разговорима које смо имали са врхом СПС-а поставио једно конкретно питање – ако сте нас убеђивали да више не можемо да бранимо Косово и Метохију, да су они много јачи од нас, да ће разорити Србију, побити стотине хиљада људи, како ћете нам објаснити да морамо појединце да бранимо, којима могу да нареду да се сутра у 9 јаве у Хаг. Шта ћете рећи народу ако неко нареди да се 50 људи сутра ујутру у 9 јави у Хаг или ће бити бомбардована Србија, па се тих 50, кажем и ја међу њима, не јаве сутра ујутру у Хаг, а они сруше мост у Бранковој улици у Београду? Ко ће онда моћи да каже – е, сада ћемо се борити до краја. Како? Ако нисмо могли за извориште српског народа, извориште наше духовности, свега српског. Деца наша, када хоће да се подиче, подиче се Косовском битком, тако их васпитавамо, зато што смо тако и ми одрастали.

Догађа се, пред нашим очима, окупација Косова и Метохије, у којој Српска радикална странка није желела да учествује. Јасно и гласно смо рекли – оног часа кад први страни наоружани војник ступи на територију Косова и Метохије, када се пред њим повуку наша војска и полиција, када наша граница буде отворена да башибозлук улази како хоће, тог часа ми више нећемо бити у Влади Републике Србије.

Водитељ: Да, ви сте поднели оставке, међутим, ипак сте и даље

Иако је Војислав Шешељ изложио став Српске радикалне странке, пошто је, нажалост, седница одлуком посланика СПС, ЈУЛ и СПО-а била затворена за јавност, многи грађани Србије не знају шта смо тада рекли.

Јасно и гласно смо рекли – оног часа кад први страни наоружани војник ступи на територију Косова и Метохије, када се пред њим повуку наша војска и полиција, када наша граница буде отворена да башибозлук улази како хоће, тог часа ми више нећемо бити у Влади Републике Србије.

Ратовали смо за Косово и Метохију, војнички рат нисмо изгубили, изгубили смо политички рат.

* * *

Косова и Метохије нема у српским рукама.

* * *

Србија се повукла са Косова и Метохије. Да ли ћемо једног дана успети да се вратимо, то је велико питање.

у Влади Србије, наравно у оставкама, а неки сматрају, и то челници многих опозиционих странака да је то најобичнија фарса, да је то заправо погодба између вас и СПС-а.

Николић: Прво да вам кажем зашто смо донели такву одлуку, да вас убедим да је та одлука донета, а онда ћу и да вам докажем да није истина то што многи о том нашем гесту говоре, зато што такве тврдње немају упориште у здравом разуму. Ми смо везали судбину ове владе за судбину Косова и Метохије. Влада је добро функционисала, чак и решавајући многа економска и социјална питања. Функционисала је као коалициона влада у којој један партнер, Српска радикална странка, има безгранично стрпљење и безгранично може да издржи да би очувала јединство Владе. Не заборавите, цела Србија је гледала у Владу, цела Србија, је по угледу на нас у Влади, била јединствена. Ми смо подигли, том сарадњом у Влади, ми смо подигли морал српском народу. Видело се да различите политичке странке могу да сарађују на једној веома важној теми. Чак је и Српски покрет обнове упало у Савезну владу и то је нас обрадовало, јер је тим гестом само проширен фронт оних који желе да бране Србију.

Међутим, сада оног разлога који нас је повезивао, који је стварао вољу за радом у Влади, па чак и када се нисмо слагали, више нема. Косова и Метохије нема у српским рукама. Могу да нас убеђују у шта год хоће, али на Косову и Метохији спроводе се неки други закон, нема Устава наше државе, нема више царине, границе, војске, полиције, нема више цивилне управе, на свакој

згради вије се албанска застава. Сто двадесет Срба је отето откако је КФОР дошао на територију Косова и Метохије. Србија се повукла са Косова и Метохије. Да ли ћемо једног дана успети да се вратимо, то је велико питање. Мандат Снага Уједињених нација је ограничен и добро је што је НАТО обучен у униформе Уједињених нација, то ствара наду да би смо могли да се вратимо.

Али када смо поднели оставке, уследио је један необичан, чудан политички гест Милана Милутиновића, гест ничим испровоциран, гест који нема упориште ни потребе, донео је уредбу да Влада ради у истом саставу до даљњег. Ми се бавимо политиком озбиљно, поштујемо Устав и Законе и хтели би смо да их сви поштују. Знамо да по Уставу Србије, министар који поднесе оставку, или коме на било који начин престане мандат, обавља своју дужност док га Скупштина не разрешити и док нови министар не ступи на дужност. Сваки министар је дужан да преда дужност новом министру, не може држава да остане без Владе или министра, зато што је министар поднео оставку.

Није умрло 15 људи, министара, па нема ко уместо њих да дође на посао. Ми смо били обавезни да обављамо послове и нас није требало да Милан Милутиновић на то тера. Можда је хтео тим чином да представи у јавности да он нама наређује да обављамо те послове, а испало је да су радикали толико добро

радили да социјалисти без њих не могу.

Нисмо дошли на две седнице Владе, телевизија је показала снимке седница Владе на којима нема српских радикала и све је одједном било шупље и празно. Видело се да нестају чврсте везе које су међу нама постојале. Народ је почео да осећа зебњу и nelaгодност: шта ће сада бити, радикали излазе из Владе, значи да је нешто заиста лоше учињено без њихове воље и без њиховог знања, чим се одричу власти.

Ми који се политиком бавимо све фокусирамо на то да освојимо власт. Пошто у Србији нико не може сам да победи, морају да се стварају коалиције, али свако ко је у коалицији која влада, представља део режима, налази се на власти, а не иде се лако из власти у опозицију. Мора да постоји неки веома јак мотив. Наш мотив је био високо моралан, ми смо убедили грађане Србије у изборној кампањи да ћемо, уколико дођемо на власт, изгинути за Косово и Метохију. Ми смо предпочили грађанима Србије да ћемо од њих тражити много жртава уколико буде нападнуто Косово и Метохија, па смо победили на изборима. Значи, народ нас је хтео такве, народ је хтео владу која ће да брани Косово и Метохију. Влада у којој се ми налазимо не жели да

брани Косово и Метохију – нама ту није место. Ми сада обављамо посао, ми смо техничка лица у Влади.

Водитељ: Да ли је то сада Влада народног јединства?

Николић: Не може да се каже да је Влада народног је-

динства, и није, зато што су у тој Влади тренутно само социјалисти и ЈУЛ, немају велику странку која би могла да им донесе право да кажу да су Влада народног јединства. Врло тешко ћемо формирати Владу народног јединства на решавању било ког другог проблема, кад нисмо успели да је имамо на проблему

Влада у којој се ми налазимо не жели да брани Косово и Метохију – нама ту није место. Ми сада обављамо посао, ми смо техничка лица у Влади.

Косова и Метохије. Нажалост, неки нису били упорни као ми, неки су се бојали да ће Дедиње да остане без струје, неки више нису могли да издрже да сваке ноћи мењају место на коме заноће. Психолошки притисак на неке људе био је толики да нису могли да издрже, али то су значи људи који не заслужују да воде једну државу. Нико не сме своја лична осећања, своје личне страхове, личне трауме, да ставља изнад интереса државе коју води.

Мислим да је излаз из свега овога да Србија има изборе. Мислим да ће избори решити многе наше недоумице.

Водитељ: Добро, о томе ћемо касније, ево, ја позивам и наше драге гледаоце да се укључе у овај разговор, могу да постављају питања, број телефона је 351-153. Ми ћемо покушати на свако питање да одговоримо. Ево, већ су стигла нека питања. С обзиром да је реч о овоме о чему смо ми мало пре разговарали, ако немате ништа против, Дејан из Панчева пита – зашто нису изашли из Владе, кад су дали оставке?

Николић: Није могло, и то тако не иде, не излази се тако из Владе. Ми смо из Владе изашли, али то вам је као кад у предузећу неки радник, који заузима положај и који је у неком смислу важан за предузеће, најави да напушта предузеће, да прелази у друго. Чак и за њега постоји рок у коме мора да позавршава своје послове, да се раздужи, обично је то месец дана за људе који имају било какву одговорност. Дакле, не може једноставно да се каже – сутра ме више нема у Влади, зато што свако од нас има одређене послове на које је пристао кад је ушао у Владу. Те послове не може да остави да се не завршавају. Нас више нема на било каквим манифестацијама које ова влада проводи, чак ни на завршетку радова којима смо и сами допринели. Није нас ни раније било, а на неке које су сада веома актуелне и у моди, српски радикали и онако не би ишли.

Водитељ: Ево, Бранка, избеглица из Пећи, сада се налази у Ковину, каже – када ће Срби моћи поно-

во да се врате на Косово, јер су пуно веровали у Радикалну странку.

Николић: Нико, ко је веровао у Српску радикалну странку, није неверен. Ја само могу да вас убеђујем, да вам поручујем, да вас молим да процените шта је ко урадио за

Чак и ако једнога дана тамо буде толико безбедно да Срби могу да се врате, Срби неће имати где да се врате. Систематски се, баш као и у Хрватској, у Републици Српској Крајини, уништавају и спаљују до темеља српске куће, тако да је повратак, то је већ сада скоро извесно, немогућ.

ово време и да вам тврдим да не сносимо никакву одговорност за оно што се дешава. Једноставно, неке ствари су ишле мимо наше контроле. Све док је Косово и Метохија брањено, војском, полицијом, народом српским који је желео да га брани, ми смо у свему томе учествовали. Онога часа кад је прихваћен један срамни споразум, споразум који нас је лишио суверенитета над том територијом, Српска радикална странка више у томе није могла да учествује, ту јој више није било места.

Е, сада, први део питања који је важнији од тога шта ће неко мислити о нама, то је – када ће и хоће ли моћи Срби да се врате, не само на Косово него и у Метохију, у сваку кућу у којој су живели. Питање је веома озбиљно и треба га постављати непрекидно онима који су својим потписима прихватили овакво стање. Чак и ако једнога дана тамо буде толико безбедно да Срби могу да се врате, Срби неће имати где да се врате. Систематски се, баш као и у Хрватској, у Републици Српској Крајини, уништавају и спаљују до темеља српске куће, тако да је повратак, то је већ сада скоро извесно, немогућ. У куће и

станове који нису срушени и спаљени усељавају се Шиптари против којих КФОР не предузима ништа, и не жели да то регулише, да их истра из српских кућа.

У чему видим једину наду да бисмо могли да се вратимо на Косово и Метохију – мислим да је то споразум, Савез Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије. То је један споразум, волео бих касније да то опширно елаборирамо, на коме је СРС годину и по дана пре рата инсистирала. Није имала упориште ни у власти ни у опозицији, а онда, кад су почела прва бомбардовања, власт се досетила да одмах закаже Савезну скупштину, да затражимо пријем у Савез. Опозиција није имала ништа против, чак ни она најљућа, она која се окренула НАТО-у, чак и прозападне странке су молиле да уђемо у тај Савез. У Савез за време рата нисмо могли да уђемо, сваки озбиљан Рус, који води тако велику државу, није могао да прихвати да прими у Савез СРЈ и да одмах уђе у рат за њу.

Сада остаје један период, мирни период у коме ћемо ми наставити кампању за улазак у Савез. Припремамо се. Највероватније ће председник странке путовати у Русију и Белорусију, уколико то буде могуће, уколико не буде овде још тежа ситуација, можда предизборна кампања, или нешто. Руси имају изборе ове године за Думу и ми смо планирали да др Војислав Шешељ отпутује у Русију и код свих политичких странака које су сада парламентарне, ургира, да не кажем туржну реч – лобира, за нашу ствар и за питање уласка СРЈ у Савез.

Шта би то донело? Уз економску помоћ коју бисмо добили, пошто би нам се отворило једно огромно, неограничено тржиште, ми бисмо, као члан Савеза, имали право да од Русије тражимо да идуће године, када истекне мандат Мировних снага, стави вето на Резолуцију којом би се одредио нови мандат Мировних снага. Видите да овај Кушнер, велики србомрзац, који је одређен за гувернера Косова и Метохије, већ изјављује да ће бар пет година трајати мандат Мировних

снага. Мандат Мироних снага може да се прекине идуће године, ако Русија стави вето и буде подржана од Кине. Русија може да каже – СРЈ је члан Савеза, ми можемо сами као Савез да осигурамо безбедност на територији Косова и Метохије. За то време би требало бар две војне базе да обезбедимо за инсталацију савремене руске технике, која би потпуно елиминисала било какав напад на СРЈ. НАТО би отишао са Косова и Метохије, а ја сам убеђен да би Шиптари отишли за НАТО-ом.

То је једини начин да се Срби поново врате на Косово и да се српска држава поново врати на Косово. Ако се НАТО ту буде усталио, ако буде спровео изборе на територији Косова и Метохије, ако буде потпуно обезбедио Шиптарима сву власт на Косову и Метохији, ако им једнога дана буде обезбедио референдум у вези отцепљења, који се не помиње овим Мироним споразумом, али се овај Мироним споразум везује за некакав споразум из Рамбујеа, а у Споразуму из Рамбујеа је фигурирао референдум, онда ми нећемо имати Косово и Метохију, можда и никад.

Водитељ: Чини ми се да око тог Савеза одуговлаче и Руси и Белоруси.

Николић: Напоменуо сам један, најважнији разлог због кога се одуговлачило. Прво, наши бивши коалициони партнери, дакле, власт на савезном нивоу, од које то све зависи, уопште нису били загрејани за Савез до рата. Руска администрација жели у питањима која се тичу Савеза да сарађује са југословенском администрацијом. Са Српском радикалном странком сарађују, али ми нисмо институција, нисмо власт, ми смо једна политичка странка која сарађује са неким политичким странкама у Русији, али је потребно да министри сарађују са министрима, да председник сарађује са председником, скупштина са скупштином. Ми одржавамо изванредне односе са Думом, и то се види по томе како Дума гласа. Дума је осудила чак и понашање Черномидина приликом потписи-

вања мироног споразума, али, да би се Јељцин убедио, са њим мора да разговара председник СРЈ. Да би се председник Владе Руске федерације убедио, са њим мора да разговара савезни премијер. То су релације и односи.

На таквом нивоу СРЈ никада није разговарала и постављала питање чланства. Ми смо поставили питање чланства оног часа кад су падале бомбе по СРЈ. Е, па знате шта, ако Русија тог часа није била спремна да уђе у рат, а није била спремна и на тај начин се не улази у рат, она је морала да одложи питање нашег савеза за нека боља времена, а да помогне да рат престане што пре.

Нажалост, улога Виктора Черномидина је веома сумњива, послужила је да се изврши велика обмана, не само наше администрације, него и многих грађана Србије. Виктор Черномидин је обећао тзв. руски план, по коме је било предвиђено да половину састава снага на Косову и Метохији чине државе – чланице НАТО-а, које нису учествовале у нападу, половина Русије, Белорусије, Украјинци и чланице Заједнице Независних Држава, а да снаге Америке, Британије, Енглеске, Француске, Немачке, буду

У чему видим једину наду да бисмо могли да се вратимо на Косово и Метохију – мислим да је то споразум, Савез Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије.

на територији Македоније и Албаније. Виктор Черномидин је дошао заједно са Ахтисаријем да уцени наше преговараче и да им каже, да уколико не прихвате овај Мироним план, Русија више неће стајати иза нас и онда нећемо моћи у Уједињеним нацијама да оправдамо не прихватање плана који нам нуде наши пријатељи Руси.

Виктор Черномидин је рекао да ће Резолуција бити заснована на

Глави 7. Повеље Уједињених нација. То је глава која каже да ће УН склопити споразум са државом на коју се Резолуција односи, и рекао је да ће ставити вето уколико се буде инсистирало на Глави 6. која каже да УН намећу једној држави решење.. руска делегација није уложила вето, а Резолуција је донета по Глави 6. – дакле, све што нареду тзв. Међународне снаге, ми ћемо морати да испунимо.

Чак је Виктор Черномидин рекао да ће бити 10.000 руских војника, сада се зна коначно да ће их бити 3.600, да ће долазити можда и годину дана. Те четири обмане...

Водитељ: Шта ви лично очекујете од тога?

Николић: Само још да кажем ово за те четири обмане. Не знам да ли је тачно да је Виктор Черномидин нас обмануо. Ја сам то чуо, званично, од коалиционих партнера. Да ли је то заиста истина, или није, то не знам. Ако је истина, онда су Виктор Черномидин и Борис Јељцин (јер би га он опозвао да то није учињено са његовим знањем) учествовали у обмањивању српског народа.

Шта очекујем од руских трупа? Ја сам се, најпре, чак сложио да на пола буду снаге на Косову и Метохији. Рачунао сам, ако буде половина Руса, Белоруса, Украјинаца, православних земаља, неутралних земаља, да то може да потре снагу коју ће НАТО инсталирати на Косову и Метохији. Онда када је постало јасно да је то обмана, проширила се друга прича – да ће 10.000 руских војника бити. Па смо онда у странци разговарали – добро, ако се разместе тамо где су Срби најгушће насељени, у општинама у којима смо најгушће насељени, представљаће брану и за шиптарске терористе и за НАТО, коме је циљ да се стационара на целој територији Косова и Метохије.

Ово сада је понижавајућа улога Руса. Једна огромна држава, која се распала зато што се неко у Совјетском Савезу бојао оваквог напада НАТО-а, огромна држава, огромни цин који није свестан своје снаге, зато што га лопови воде, крими-

Не знам да ли је тачно да је Виктор Черномидин нас обмануо. Ја сам то чуо, званично, од коалиционих партнера. Да ли је то заиста истина, или није, то не знам. Ако је истина, онда су Виктор Черномидин и Борис Јељцин (јер би га он опозвао да то није учињено са његовим знањем) учествовали у обмањивању српског народа.

налци, људи који зарађују огромне новце и сарађују са Америком, па се зато стално мењају људи из врха Руске Федерације. Таман открију ко је амерички шпијун, поставе другог, тај за три-четири месеца постаје њихов човек, и у недоглед се то врти, само што народ све лошије живи.

Доживела је Русија да Америка нареди да Руси немају свој сектор на Косову и Метохији, да могу само да буду придодати тамо, овде, онде. Чак смо имали и ту превару (ја то називам преваром) са оних првих 100 руских војника, који су из Републике Српске запуцали кроз Србију, одјурили на Косово и Метохију, тобож стигли први. Срби у Приштини их дочекали као рођену браћу, били обманути да долази безбедност, сигурност. Нису побегли на време, многи су због тога изгубили главе, зато што је НАТО наредио да се Војска Југославије и полиција повуку, он је каснио са доласком. Видели сте прве снимке о уласку јединица НАТО на територију Косова и Метохије из Македоније. Кога год нашег лицајца затекну са оружјем, одузимају му оружје, бацају у канал, руке на потиљак, наслањају га на кола, претресају, а заједно са њима иду шиптарски терористи, обучени, наоружани. Створен је један вакуум. Наше снаге су се повукле, НАТО није долазио, а и оне јединице које су долазиле сарађивале су са Шиптарима, и онда су Шиптари навалили као вуци на стадо оваца. Не само Шиптари који су живели на територији Косова и Метохије, него (о томе довољно има доказа, само нема за државну телевизију) Албанци из Албаније. Све регионије су Тирана, Кјукеш, већ ка-

ко им се зову та места. Они долазе, пљачкају, враћају се у Албанију, односе плен. Питање је, можда ће се и населити. Много је лепше живети на Косову и Метохији, него у Албанији. Једноставно, све су то били разлози због којих смо били против мировног споразума.

У мировном Споразуму пише да ће НАТО контролисати повратак албанских избеглица, а ми смо знали, ако НАТО контролише, онда ми више не знамо ко се враћа и да ли се враћа, да ли долази привремено, да некога убије, да некога отме, да тражи плен, да покупи ствари из српских кућа, или долази из Албаније за стално. Мислим да Руси неће имати неку битнију улогу на територији Косова и Метохије, али, ако су им Шиптари запретили да ће их нападати, онда нека се Руси добро чувају. Ја бих волео да Шиптари уђу у сукоб са Међународним снагама, па било ко да сачињава те међународне снаге, зато што је ненормално да Америка подржава терористе, не само зато што су терористи, што би против њих требало да се бори, него и зато што су Шиптари једну цивилизацијску степену испод Срба.

Водитељ: Ево једно питање. Петар из Ковина – зашто референдумом не питате народ да ли жели Савез са Русијом?

Николић: Савезна скупштина Савезне Републике Југославије и Савезна влада овлашћени су да воде спољну политику, да одлучују о савезима са другим државама. то пише у Уставу СРЈ. Грађани се питају када излазе на изборе, а када повере поверење појединим политичким странкама, у руке посланика препуштају оно о чему не могу сви грађани да се изјашњавају. Ре-

ферендумско питање је предвиђено уставима свих држава, али се ретко када користи право на референдум. То је покретање читавог народа око неке теме. Тема мора да буде изузетно важна. Зашто ми мислимо да не треба спроводити референдум у вези Савеза са Русијом и Белорусијом? Зато што је то једна конфедерација, свако остаје потпуно суверен, нема никакве заједничке власти, само се отварају могућности да се економски сарађује, до у бескрај. Да постоји одбрана сваке државе чланице од стране целог Савеза, и ја се ту уопште не заносим да ћемо ми бранити Русију и Белорусију, него да ће они бранити нас. А, зашто бисмо избегавали такав један савез.

Водитељ: Један наш гледалац каже, како је могућ војни савез са другом државом без сагласности друге федералне јединице, у нашем случају, Црне Горе.

Николић: Не тражи се овде сагласност федералних јединица. Овде је потребна сагласност федерације. Ваш гледалац наседа на приче из Црне Горе, да је федерална јединица држава која је нешто од својих надлежности пренела у Савезну државу. Федерална јединица је чланица Савезне државе од које је добила део надлежности. Нисмо ми имали две суверене државе које су направиле конфедерацију. То сада правимо са Савезом Русије, Белорусије и Савезне Републике Југославије. А, онда неће моћи без једне државе чланице било каква одлука да се донесе. Ово је федерација, овде решава савезни парламент, зато и имамо изборе за Савезни парламент, зато је та федерална јединица равноправна у Савезном парламенту. Ја кажем, јача од Србије, али нека буде да је равноправна. Зато Србија даје 20 посланика у Већу република и Црна Гора даје 20 посланика, а Црна Гора је 5 одсто Србије. Србија даје 108 посланика у Веће грађана, а Црна Гора даје 30. Црна Гора је потпуно равноправна, има посланике у Савезној скупштини, нека се тамо одлучује о свему што је битно за за-

једничку државу, док постоји заједничка држава.

Водитељ: Да ли је сада на реду Црна Гора?

Николић: Па, јесте. Када смо имали рат за Републику Српску Крајину, ми смо радикали говорили да нас очекује рат за Републику Српску. Када смо ратовали у Републици Српској, говорили смо да нас чека рат за Косово и Метохију. Сада говоримо да нас чека рат за Рашку област, Војводину и да нас очекује питање решавања судбине заједничке државе. Убеђен сам да је мировни споразум сачињен уз потпуну сарадњу са Милом Ђукановићем. Мировни споразум крије једну велику опасност и велику замку за српски народ. Наиме, да би нас убедили како је то добар споразум, вероватно чинећи уступке овима у Београду који су прихватили споразум, унели су клаузулу да су Косово и Метохија саставни део Југославије. То је у ствари уступак Милу Ђукановићу, а не Србији. Србија је требало да инсистира да је Косово и Метохија и саставни део Србије, као што и јесте, а не само Савезне Републике Југославије. Нејбезболније је то што би могла да буде федерална јединица, па опет да буде у саставу Југославије. Опасније је то што је Мило Ђукановић одмах по потписивању споразума кренуо у офанзиву и рекао, или ћемо имати конфедерацију, или неће бити Југославије. И он сада уцењује све политичке странке у Србији, заказао нам је разговоре у Савезној скупштини, који би се тicali питања будућности заједничке државе. Ми ћемо сутра у један сат, ја мислим у Савезној скупштини, имати разговоре са посланичком групом Демократске партије социјалиста. Али, он већ сада уцењује, он каже, ако не буде конфедерације, одмах спроводимо референдум о отцепљењу.

Мило Ђукановић глуми, ствара привид да ћемо се договорати о нечему у Савезној скупштини. Наравно, он је свестан тога да ће му то јако тешко проћи у самој Црној Гори. Можда би у Србији лакше прошло отцепљење Црне Горе, не-

го у самој Црној Гори, зато што је више од половине грађана везано за Србију, не само историјски, не само као један народ, него и економски и тиме што им сва фамилија живи у Србији. Да би одглумио демократу и реформисту до краја, а створио је државу која је најјача полицијска држава у Европи, у којој су медији затворенији него под социјалистима, ЈУЛ-ом, СПО-ом у Републици Србији, да би на Западу могао да добије потпору за своје понашање, он ће вероватно обавити те разговоре са политичким странкама у Србији, а онда ће рећи нисмо могли да се договоримо, зато што ми око тога не можемо, заиста, да се договарамо.

Савезна Република Југославија не може да буде конфедерација. Склонији сам томе да кажем да

део српске популације се одавно не осећа Србима. И сада, то што се не осећају Србима и што мисле да би могли да направе некакву државицу на територији Војводине, правдају тиме што су против Слободана Милошевића. Па и ја сам против Слободана Милошевића, и ја сам политички супарник и партије коју он води, и њега лично, начину како он води државу, али не мислим да због тога треба да се држава разбије на више државица, или да треба да тражим део државе који би можда могао да отцепим. Ко каже да ја не бих могао да роварим по Шумадији, па да ми у Шумадији кажемо – а што би Војводина живела сама, а ми у Шумадији не можемо. И ми ћемо, шта ће нама Пирот, ако не треба Новом Саду. Или, можда да то ураде и други људи који има-

... Србија даје 20 посланика у Већу република и Црна Гора даје 20 посланика, а Црна Гора је 5 одсто Србије. Србија даје 108 посланика у Веће грађана, а Црна Гора даје 30. Црна Гора је потпуно равноправна.

* * *

Можда би у Србији лакше прошло отцепљење Црне Горе, него у самој Црној Гори, зато што је више од половине грађана везано за Србију, не само историјски, не само као један народ, него и економски и тиме што им сва фамилија живи у Србији.

треба да постоје две државе, а он нека реши како ће да своју државу одвоји од заједничке државе. Склонији сам да верујем у будућност две раздвојене државе, него у могућност конфедерације Србије и Црне Горе.

Водитељ: Шта мислите, како ће се ствари одвијати овде, у Војводини?

Николић: Јако тешко. Јако тешко зато што ту најпре постоје природни аутономаши, припадници националних мањина, посебно оних чије политичке странке роваре у свом народу и непрекидно га убеђују да треба да гледа у матичну државу, која се налази ту преко пута. Са друге стране, један велики

ју неког утицаја у одређеним регионима, испало би да би сваки округ требало да буде држава.

Зашто ће још бити тешка ситуација у Војводини? Америка ће удружити све непријатеље ове државе. Од Суботице до Бара, има доста политичких странака које освајају политичке гласове на изборима, које би уједињене, уколико окупе гласове свих националних мањина и гласове свих непријатеља могле да представљају извесну снагу. Са друге стране, режим чини грешке, и то велике, у понашању, не само према Војводини, него према многим регионима у земљи. Отприлике, код социјалиста и ЈУЛ-а, одакле је неки руководилац, он

... Срби треба да остану на Косову и Метохији. И јесте национални интерес да они остану, само ја не видим ни трунку морала код човека, који седи у Београду са својом породицом, а убеђује некога да сада може у Пећи да живи са својом.

брине о том крају, размишља о том крају. А многе делове земље препусти у руке неспособних локалних функционера. То је било и на Косову и Метохији, видели сте велико незадовољство Срба са Косова и Метохије локалном влашћу, која је нјестала, испарила испред њихових очију пре него што је КФОР стигао, пре него што су они знали шта треба да раде.

Све време државна телевизија грми како је обезбеђена безбедност, како Срби треба да остану на Косову и Метохији. И јесте национални интерес да они остану, само ја не видим ни трунку морала код човека, који седи у Београду са својом породицом, а убеђује некога да сада може у Пећи да живи са својом. Све време их убеђују, а локална власт нестаје, одлази у куће које су већ одавно припремили, или у станове које су добили на територији изван Косова и Метохије. Косово и Метохија, на то смо упозоравали дуго година у Републичкој скупштини као опозициона странка, је територија која је била препуштена у руке социјалиста који су били корумпирани.

Мислим да може да се говори о таквој ситуацији и у Војводини. То ствара незадовољство, чак и код оних Срба који никада нису размишљали на тај начин да би Војводина требало не само рекама, него да буде ограђена и царином и неком државном међом од остатка Србије. Требало би много радити у Војводини. Требало би, не да се устукне, не да се повлачи пред онима који би хтели да Војводину виде одво-

јено, него да се крене у офанзиву, аргументима. Треба неко да изађе и да каже да се буџет Војводине допуњује непрекидно из буџета Србије, зато што се у Војводини не створи онолико новаца колико се потроши. Можда може мање да се потроши, ми нисмо на власти у Војводини, а и ово што смо на власти у Београду није довољно да имамао утицаја или увида у то шта ко ради. Постоје кланови који су затворени чак и за остале социјалисте, а не само за Српску радикалну странку, коју су увек сматрали опозицијом, чак и опозицијом у Влади. Зато су од нас покушавали да направе чиновнике, да се баш низашта не питамо, него, ако је министар из странка са којима смо у коалицији, онда је наш заменик министра, и онда обично буде још по један заменик, који је њихов. Ако је наш министар, онда имају једног или двојицу заменика и само њих зову, не зову министра.

Очекујем да имамо проблема у Војводини, вишенационална је заједница. НАТО је свесно гађао мостове којима се Војводина одваја од Србије, саобраћај је и дан данас јако отежан. Аутономаши шире приче да би нам Беч поклатио један мост, да би нам не знам још ко поклатио мост, а до то не да власт у Београду. Наравно, приче нису тачне, али могу да наиђу на плодно тле. На плодном тлу рађа и племенита биљка и коров, само зависи од тога какво се семе баца. Битно је ко је јачи.

Овог часа социјалисти су у дефанзиви у целој земљи. Они се повлаче и пред непријатељима и пред политичким супарницима. Носе на себи један жиг срамоте, један печат издаје који су начинили. Сада се повлаче и пред онима који су издали пре њих. Сада их оптужују за издају и они који уопште нису желели да бране земљу, и Вук Драшковић, који је капитулирао месец дана пре капитулације социјалиста, истерали га из Савезне владе. Ђинђић, који је побегао пре рата у иностранство, вратио се после рата, ено данас на Теразијама грува музика, потписују се захтеви за остав-

ку Слободана Милошевића, организује је Демократска странка. Замислите, Демократска странка, која је потпуно продата Западу, у офанзиви је над социјалистима који су ипак бранили Косово и Метохију до једног одређеног часа. То је расуло и конфузија у коме Српска радикална странка не жели да учествује.

Водитељ: Да ли то тумачите слабошћу СПС-а?

Николић: Да. То је једна огромна политичка странка, која је непрекидно била на власти, не зна шта је опозициона борба, не зна како изгледа губитак власти. Определили су се зато да свуда сарађују са опозицијом и да свуда остану на власти. Очигледно је да је то време прошло, овај век је на измаку. У новом веку градиће се нови односи. Нови односи захтеваће макар мало поштења од појединих политичких партија, макар мало визије. Убили су социјалисти у нашем народу чак и могућност да им поверују када нешто дугорочно раде да ће то и остварити. Толико се нагомилало и накупило онога што су почели а нису завршили да више нико и не верује, и ја лично не верујем да било који посао који започну да ће моћи да га заврше.

Зато се тражи нешто друго. Зато је оволико незадовољство. Ово нису људи које окупља нека идеја, нити поверење у људе који их зову. Ово су једноставно људи који су озлојеђени, огорчени, љути на пона-

Зато се тражи нешто друго.

Зато је оволико незадовољство. Ово нису људи које окупља нека идеја, нити поверење у људе који их зову. Ово су једноставно људи који су озлојеђени, огорчени, љути на понашање власти и који су можда у стању чак и да гласају за било кога, да би једном ову власт скинули.

... ако бисмо сада организовали републичке и савезне, испало би да смо се већ одрекли Косова и Метохије.

шање власти и који су можда у стању чак и да гласају за било кога, да би једном ову власт скинули.

Водитељ: Добро, ево рекли сте социјалисти слабији, Демократска странка и странке које су окупљене око Демократске странке у Савезу за промене су издајничке странке, које не могу да прођу, као ни СПО. Да ли то значи да је то сада у неким евентуалним изборима шанса радикала велика?

Николић: Ми смо победили на изборима 1997. године. И на изборима за председника, и на изборима за Републичку скупштину. Имамо 83 посланичка места, социјалисти су морали да покраду своје коалиционе партнере да би имали 86. Освојили смо огроман број гласова у време када смо се представљали као људи који ће државу увести у рат да би се бранило Косово и Метохија. И није то било лако, ја сам те године имао стотинак телевизијских емисија, радио емисија, митинга, трибина. И свуда сам говорио, ако победимо и ако нападну Косово и Метохију ратоваћемо за Косово и Метохију, па смо освојили огроман број гласова.

Поверење нисмо изиграли, створили смо могућност социјалистима да у нејтежем периоду воде земљу мирни, без сукоба, без народа на улицама. Никада теже народ није живео него сада, за последњих неколико месеци, али то нисте могли по понашању грађана да видите. Сви су стисли зубе, знали због чега трпе. Сада се то као освета, као бумеранг враћа, па кажу јесмо ли ми трпели три месеца, јесмо ли све издржали, нема моје фабрике, нема моста, нема моје куће, а ви сте нас после три месеца издали. Па што нисте онда првог месеца или унапред? Бојали сте се за власт? Јер ја

не видим други разлог. ми нисмо дали да се изда првог дана. Нисмо дали ни седамдесет седмог. Социјалисти нису дали првог дана, дозволили су седамдесет седмог. Шта је разлог? Ко је то рекао, док не сруше 30 фабрика бранимо се, после престајемо. Док не сруше 100 мостова бранимо се, после престајемо. Док не погине 400 војника бранимо се, када четири стотине први погине, престајемо да бранимо државу. Зашто то није рекао на почетку рата? Не би нико стао уз такве људе. Понављам, суд народа су избори. Требало би да ова држава...

Водитељ: Да ли ће бити избора?

Николић: ...требало би да ова држава, која је изашла из рата, што пре организује изборе. Мене ту само једна ствар опредељује да будем опрезан када су избори у питању. Волео бих да буду избори за локалну самоуправу, не зато што је то неки тест, када изгубите изборе, иако је...

Водитељ: Само за локалну самоуправу?

Николић: Да. Ако изгубите изборе, чак и изборе за месну заједницу, то је пораз. Избори за локалну самоуправу већ ће показати ко је заслужио победу, и ја се тих избора не бојим. Не бојим се ни републичких, ни савезних, али, ако бисмо сада организовали републичке и савезне, испало би да смо се већ одрекли Косова и Метохије. Ми на Косову и Метохији не можемо да организујемо изборе. Испало би да смо се одрекли те територије, и ево већ креће држава, прави изборе, формира се скупштина, а на Косову и Метохији неко други ће да влада. То је разлог зашто могу да прихватим да још неко време не буде избора, али бих волео да буду што пре. Могли би сутра да се распишу, што се тиче Српске радикалне странке. Хоће ли социјалисти написати, то ће већ бити јасније и у четвртак.

Очекујем у четвртак седницу Скупштине Србије, мислим да би данас требало да је закаже председник Скупштине, на којој ћемо имати више одлука. Имали смо

ратно стање у коме председник Републике Србије има велика овлашћења. Ту дужност врши Милан Милутиновић, и он је својим уредбама регулисао многе односе у држави, односе који се у миру регулишу искључиво законима. Он је на то имао право. Регулисао је и понашање Министарства унутрашњих послова, мењао прописе о личној карти, пребивалишту, понашању полиције на лицу места. Уз сагласност Владе, уредбама је регулисао живот грађана у многим сферама. Тако више не може. Савезна влада је укинула ратно стање, Република Србија мора да реши, или ће уредбе укинути потпуно или ће влада одмах предложити законе којима би неке уредбе остале на снази. Данас смо имали седницу Владе, на којој смо све то ишчистили, и у четвртак би могла да буде седница Народне скупштине Републике Србије на којој Скупштина може да се изјасни и о нашим оставкама.

Ако нас Скупштина разреши у четвртак, онда социјалисти морају да праве неку нови коалицију. Шта ми покушавамо, у шта покушавамо да их убедимо, не испод жита, не у полумраку, да формирају Владу са свим парламентарним странкама, и на савезном и на републичком нивоу. Колико год је било важно да имамо мир и народно јединство пред рат, толико је сад важно, после рата. Чаробним штапићем ова земља не може да се изведе из сиромаштва. Буџет Републике Србије не може да се напуни.

Водитељ: Да ли је могуће у овој ситуацији, сада кад се припремају митинзи, потписује се петиција...

Николић: Митинге организују они који нису уопште политички јаки. То сада они осећају да би мо-

Чаробним штапићем ова земља не може да се изведе из сиромаштва. Буџет Републике Србије не може да се напуни.

**Па, све смо издржали,
дочекали да будемо најјачи,
уз све тортуре, уз сва
прогањања. Без нас
не може да се формира
Влада Републике Србије.**

гли да уђу у парламент. Неки од њих би и ушли да су учествовали на изборима 1997. године. Демократска странка би била парламентарна странка. Тада је погрешила. Није изашла на републичке изборе, остала је изван, постала ванпарламентарна, на коју нико не обраћа пажњу, и сада користи ову ситуацију у земљи да се врати на политичку сцену.

Митинзи су дозвољени вид окупљања грађана и исказивања њихових политичких жеља. Ми, Српски радикали, смо митингашили највише у Србији. Али смо увек поштовали Закон о јавном окупљању, па смо пријављивали митинг, организовали прву медицинску помоћ, ватрогасце, обезбеђење. Правили смо митинге на местима где нисмо угрожавали саобраћај, јавни ред и мир. Такве митинге нико не сме да забрани. Ми смо против забране митинга. Нека свако излази на митинге. На митингу може да изнесе било коју политичку жељу. Оставка председника Југославије, оставка Владе Републике Србије, зашто да не? То је, ваљда, право сваког грађанина да критикује своју владу и да каже шта би желео. Желео би да ви не будете председник Југославије, да буде неко други. То је његово право. Нису те политичке странке важне и не би оне сачињавале владу. Оне би могле после избора, ако освоје довољан број гласова, да буду саме на власти, или ако их неко буде хтео у коалицију да постану владајуће.

На улици се не осваја власт. Док се ми будемо питали, никада се у Србији власт неће променити на улици. Нити ћемо ми икада на улици потражити начин да дођемо на власт. Постоје избори. Избори су демократски. На изборима смо до

сада једино ми поткрадани, и коалиција Заједно на локалним, али не на изборима, него после избора, када су поништавани резултати. Једино је Српска радикална странка покрадена на Косову и Метохији на изборима, и на изборима за председника Републике, и на изборима за републички и савезни парламент. Једино су нама тукли чуваре кутија, једино су код нас односили са бирачких места пуне кутије гласова, ујутро у седам, пре него што је и отворено бирачко место. Друге политичке странке доле нису биле ни организоване. Па, све смо издржали, дочекали да будемо најјачи, уз све тортуре, уз сва прогањања. Без нас не може да се формира Влада Републике Србије.

Водитељ: Ако би ове јесени били избори, рецимо, по вашој прогнози, по вашем мишљењу које би то странке добиле изборе, ко би био најјачи?

Николић: Не могу да вам одговорим на то питање, не желим да одговарам. Бавио бих се прогнозама, то се у политици не ради. Али, убеђен сам да Социјалистичка партија Србије и ЈУЛ, Српска радикална странка, Српски покрет обнове и Савез за промене, уз неке странке националних мањина, могу да уђу у парламент. Какав ће однос снага бити, убеђен сам да једна странка сама неће победити. Можда чак ни две неће моћи да формирају Владу. Али, то је добро, то је квалитет који нам је до сада увек недостајао.

Водитељ: Господине Николићу, ево, ми до краја разговора имамо

још пола сата. Предлажем, стигло је много питања, да одговарамо на питања наших гледалаца. Уосталом, због њих смо и овде. Она нису систематизована, него овако како нам дођу, тако ћемо их читати. Ево једно занимљиво питање Драгана из Земуна (Ево видимо се и у Земуну!) – да ли ће бити грађанског рата у Србији, прича се по Земуну о томе?

Николић: Не. И мислим да је непријатељ ове земље онај ко га прижељкује. Није ми јасна ту улога Српског покрета обнове. Једног дана изјаве да ће ићи против ове власти, по сваку цену и на сваки могућ начин, сутрадан изјаве да никада неће другачије, осим парламентарним изборима, освајати власт. Али, ако грађански рат не желе Српски радикали, грађанског рата неће бити. У Србији нема друге снаге која би могла да покрене толику масу и која би могла да масу доведе у такво стање, да доведе до грађанског рата. Ту, наравно, и власт мора да буде опрезна. Употреба силе мора да буде ограничена искључиво у законом предвиђеним ситуацијама. Ја се надам, ја се уздам у разум српског народа да у Србији грађанског рата неће бити. Али вам гарантујем, не само чашћу Српске радикалне странке, него и свом нашем прошлости и будућности, да Српска радикална странка у грађанском рату никада неће учествовати.

Водитељ: А може ли га бити у Црној Гори?

Николић: Мислим, да. Зато што је руководство кренуло изузетно

**Али, ако грађански рат не желе Српски радикали,
грађанског рата неће бити. У Србији нема друге снаге која
би могла да покрене толику масу и која би могла да масу
доведе у такво стање, да доведе до грађанског рата.**

* * *

**Ја се надам, ја се уздам у разум српског народа да у Србији
грађанског рата неће бити. Али вам гарантујем, не само
чашћу Српске радикалне странке, него и свом нашем
прошлости и будућности, да Српска радикална странка
у грађанском рату никада неће учествовати.**

лошим путем, мимо воље половине грађана Црне Горе, мимо воље, посебно, северне Црне Горе и свих просрпских племена. Бојим се да, уколико буду тако наставили, могу да изазову крвопролиће у Црној Гори.

Водитељ: Гледалац из Смедерева – шта мисли о Рашкој области и да ли ће се све завршити као на Косову?

Николић: Могу само да се надам да све неће да се заврши као на Косову и Метохији, али уколико су нас добро проценили ови са запада и уколико већ сада виде како могу да створе чак и демократску ситуацију у којој би смо предали Рашку, они ће на то сигурно ићи. Ми смо прихватањем Споразума Черномидин–Ахтисари амнестирали НАТО за све ужасе, за све злочине које је учинио Савезној Републици Југославији. Мирне душе могу сада челници НАТО-а да кажу – били смо у праву што смо бомбардовали Савезну Републику Југославију. После бомбардовања, прихватили су споразум, значи, било је потребно да их ударимо да би прихватили. Да нисмо прихватили споразум, они никада не би имали никакво покриће за оно што су учинили. Чак су обезбедили покриће и у Скупштини Србије. Пронашли су посланичку већину која ће изгласати такав један мировни споразум.

Бојим се, ако држава остане у таквим рукама, у каквим је сада, да би то могло да се понови у Рашкој области. Ситуација је веома слична. Изузев језика, муслимани говоре српским језиком, све друго је веома слично као на Косову и Метохији – састав становништва, насељеност, груписаност, претпостављам и жеља великог дела муслиманске популације уколико буде подстакнута НАТО-ом. Ту ће Турска играти велику улогу. Њене снаге већ долазе на Косово и Метохију. Претпостављам да бисмо могли да имамо великих проблема. А онда, убедите ви грађане Србије, када крену мобилизације, да ће мобилизације бити зато што се држава брани и зато што ће се бранити до краја. Нажалост, досадашње иску-

И, ако вас неко убеђује да је Косово и Метохија у саставу Савезне Републике Југославије, можете да му кажете да је толико у саставу колико и Република Српска.

ство, у ових 7-8 година, од како Србија ратује, говори да ако се не буде променило ништа у самом врху одлучивања, ми не бисмо успели да одбранимо ни Рашку област.

Водитељ: Господин Арсенијевић из Старчева пита – да ли радикали мисле да би најбоље било да све преузме у своје руке војска?

Николић: Не може. Ја сам против тога да се врше државни удари и против тога да се врши пуч у једној држави. Војска мора да слуша цивилну власт, војска мора да слуша политичаре које је народ изабрао. Зато ми се не свиђају понашања ни појединих високих војних функционера који су се упустили у неке политичке кампање, па чак дају интервјуе на политичке теме. Војник је школован да води ратове, а о томе хоће ли се они водити одлучује политика. Требало би то раздвојити, као што треба раздвојити Цркву од државе. Војску треба раздвојити, одвојити од политике потпуно, а не, забранити старешинама да буду у политичким странкама, а натерати их да уђу у СПС и ЈУЛ. Војска није научена да води државу.

Водитељ: Имам једно занимљиво питање. Иван из Панчева пита господина Николића шта мисли о формирању заједнице независних земаља. Чланице би биле Србија, Црна Гора, Косово и Војводина?

Николић: То би тек била пропаст. У таквој заједници никада не бих живео. Ако би једног дана Србија дозволила да се формирају четири државе, које сте сада набројали, ја не бих живео у таквој држави.

Водитељ: Ви сте за јединствену државу?

Николић: Ја сам за унитарну државу, за једну власт, за принцип да један човек има један глас и да један глас исто вреди, без обзира на то да ли је дат у Старчеву, у Бару и

ли у Крагујевцу. Да изаберемо власт на изборима, као што бирају све демократске земље у свету. Нема више нигде конфедерације у свету, зашто бисмо је само ми правили.

Водитељ: Да ли би се звала Југославија, та земља?

Николић: Ако мене интимно питате, већ сутра би престала да се зове Југославија.

Водитељ: Како би се звала?

Николић: Нека народ одлучи, а ја мислим да треба да се зове Србија. Држава у којој је већински српски народ мора да се зове Србија, или, можда, Велика Србија.

Водитељ: Да ли би се томе припојила и Република Српска?

Николић: Ми имамо споразум о специјалним односима са Републиком Српском, али Република Српска је под истом окупацијом под којом је Косово и Метохија. И, ако вас неко убеђује да је Косово и Метохија у саставу Савезне Републике Југославије, можете да му кажете да је толико у саставу колико и Република Српска. Дакле, идеално би било, не само Република Српска, не само садашња Република Српска, него и она трећина која је окупирана од стране муслиманско-хрватске федерације или Хрватске, и Република Српска Крајина коју не треба тек тако лако заборавити, без обзира на то што је Хрватска избила на Дунав, па јој се чини да никада више одатле не може бити отерана. То је она држава за коју су се залагали, за коју су се борили и гинули српски радикали. И у овом рату нама су погинули и посланик републички Драган Милуновић, и многи активисти, и ни један српски радикал није угасио светло када наиђе позивар или побегао да се сакрије, да не би био мобилисан. Сви су се одазвали позиву и једино што смо могли, на чему смо могли да инсистирамо и на

чему смо непрекидно инсистирали је било то да случајно негде, у неком селу или граду се не пронађе један српски радикал који је одбио да иде да брани земљу.

Водитељ: Степа из Пожаревца пита – када ће радикали да врате Книн, Карлобаг, Вировитицу, и шта су добро урадили за Србе у последњих десет година?

Николић: То вам је као кад забијате нож у срце човеку који је везан и који ни на који начин не може да се брани. Радикали су учинили толико добра колико су могли. За Републику Српску Крајину и Републику Српску, као опозициона странка, нису могли да учине више. За Косово и Метохију смо чинили све дотле док је наша политика одговарала социјалистима и ЈУЛ-у. Кад су они решили да то предају, онда су морали да предају без нас. Нас нису могли да убеди да овај план треба прихватити и ту нам је потпуно чист образ.

Учинили смо то што смо могли, а вратићемо Книн оног дана кад Србија буде у стању да врати Книн. То не зависи од СРС, то зависи од расположења грађана у Србији.

Водитељ: Шта ће бити са онима који се нису одазвали позиву за мобилизацију за време агресије?

Николић: Ми смо такав случај већ имали после рата у Републици Српској Крајини, када смо се ми радикали, док смо о томе могли да одлучујемо, супротстављали Закону о амнестији. Када су створене неке друге коалиције и кад је и без

се понаша као да је у рату, да стреља дезертера, да стреља издајника, да одмах осуди онога за чији је преступ предвиђена блажа казна, да не чека да се то нагомила на хиљаде, десетине хиљада, зато што онда нема доброг решења.

Ако имамо 10.000 дезертера у Србији, ми више не можемо да поведемо поступак ни против једног. Ја сам и за то да Савезна Република Југославија поведе судски поступак против НАТО зато што су гађани цивилни циљеви и невини људи у нашој држави. Али инсистирам на томе да су сви циљеви у СРЈ били цивилни, невини циљеви, све жртве су биле невине жртве. Страшно ме боли и нервира кад и државна телевизија и многи политичари питају – зашто су гађали неки део града, ту нема војних циљева. Нико се не упита – а што су гађали војне циљеве? Зашто би мој старији син, који је био војник, да је погинуо, зашто би он био жртва коју је требало гађати, а мој млађи син, који је био самном код куће, да је случајно погинуо, он би био невина жртва. Ко је сада дао то право НАТО-у да одреди ко је код нас невина жртва, ко није, и ко даје право нашим политичарима да они иду за НАТО-ом па да кажу – јесте, свако ко је био у униформи, требало је да погине.

То су замке на које многи људи наседају, замке које нам се скупо обијају о главу.

Водитељ: Бошко из Панчева каже – кад су дошли на власт (мисли

таксе, јер се видело да таксе пуне буџет, а не наше џепове. И питање је како бисмо изашли на крај и са ратом и са сервисирањем свих обавеза које држава има, да није било неких додатних такси које смо увели. Ми се уопште не стидимо тих такси и нека нова власт их неће укинути сигурно, зато што су постале трајни извор прихода за буџет Републике Србије, а оптерећују оне који у овој ситуацији још увек имају више од обичних грађана.

Водитељ: Било је доста повике и на Закон о информисању и на Закон о универзитету. Томе сте викумовали.

Николић: Јесмо. Било је доста повике, а сада нема повике. Било је доста повике, а не дај Боже да смо у овај рат ушли без та два закона. То је било визионарство СРС, која је инсистирала код коалиционих партнера да се ти закони донесу пре него што кренемо у жесток сукоб на Косову и Метохији.

Замислите ситуацију – НАТО је ишао медијски исто толико безобзирно као што је користио и своје авионе, ракете, бомбе и сва могућа војна средства против СРЈ. У прво време чак су и преузимали преко Евровизије снимке наше државне телевизије, а онда, кад су видели да ти снимци говоре о њиховим злочинима, да говоре о агресији која је учињена једној земљи, о агресији која није ничим одобрена, ничим дозвољена, да не кажем изазвана, јер није ничим ни била изазвана, онда су нам укинули не само размену, евровизијску, него су укинули и наше место на сателиту, које је било плаћено унапред. Па им ни то није довољно, него су срушили све предајнике државне телевизије, чак и велики број репетитора. Створили су информативни мрак, у који су хтели да улете телевизијским и радио-станицама које већ ређају по границама држава које су суседне СРЈ. А шта би било да је био онај закон о информисању, па да су сви они који мисле да су нешто много паметни и да су велике демократе, да су непрекидно емитовали програм који је НАТО пративео и емитовали га и CNN и Sky

И питање је како бисмо изашли на крај и са ратом и са сервисирањем свих обавеза које држава има, да није било неких додатних такси које смо увели. Ми се уопште не стидимо тих такси

нас могао да се изгласа тај закон, извршена је амнестија свих бегунаца, који су мобилисани у ЈНА. Претпостављам да ће неко сада да посегне за истим решењем и после овог рата. Ја сам против тога. Ја сам за то да свако ко води државу добро размисли пре него што је уведе у рат, али кад је уведе у рат, да

вероватно на радикале) обећали су редовне плате и пензије, а сада доносе законе и уводе нове таксе, које народ све теже може да плати?

Николић: Таксе смо увели кад смо дошли на власт, и уз неки отпор који се појавио од стране опозиције, који је нормалан и очекиван, врло брзо су замрли напади на

News и BBC World, Deutsche Welle, Слободна Европа, Глас Америке.

Шта би било да су центри издаје остали на универзитетима, као што су били пре него што је Влада Законом о универзитетима рашчистила питање о томе – ко влада на универзитету, ко се бави политиком, а ко се бави наставом и образовањем студената и научним радом.

Та два закона су закони који ће остати на понос СРС. Можда ће неко да их промени једнога дана. Те промене траже они који не успевају никада да победе на изборима. Видећемо када победе на изборима шта ће да раде, да ли ће дозволити онда да српски радикали постављају декана и ректора, или ће то да чини власт? Знате, опозиција увек има један приступ – велики део опозиције има погрешан приступ у коме нападају и оно што никада неће променити када дођу на власт. Рецимо, СПО је нападао социјалисте што су преузели Студио Б. Онога часа кад је СПО победио у Београду, није му пало на памет да врати Студио Б, него га је узјашио као матору кобилу и не скидају се са Студија Б и дан и ноћ. Значи, двојство морала – једно говориш у опозицији, једно на власти.

Код нас тога нема. Оно што говоримо у опозицији, спроведемо на власти и чекамо нове изборе. Хоће ли бити како је било, или ће бити лошије, или боље, сада је и неморално размишљати о томе како ће ко да прође на изборима. Сада је најважније да се земља спасава.

Водитељ: Гледатељка из Елемира пита – националне мањине имају велика права у Војводини, да ли може да се направи неки склад у смислу да Мађари у Војводини имају онолико права колико их имају Срби у Мађарској?

Николић: То би било нормално, тај реципроцитет се увек установљава међу државама. Мађари имају у СРЈ много више права него Срби у Мађарској, али има и много више Мађара код нас него Срба тамо. Они су асимилovali Србе, одавно су их преточили у Мађаре, док ми то овде нисмо учинили и ни

једног Мађара нисмо натерали да промени веру. Остали су или католици или протестанти. Ми нисмо притиском, користећи Цркву, било шта мењали у саставу становништва, што су чиниле све суседне земље око нас, па и Бугари. Ево сада прелазе Турци преко бугарске територије, војске им прелазе, а није

певају на камионима и тенковима којима иду са Косова и Метохије. Болело ме зато што многи од њих нису били свесни да можда заувек одлазе са Косова и Метохије. Војска нам је била у изванредном расположењу и само је чекала да наиђу, посебно да наиђу копном из Албаније, из Македоније. Све је било

Немачки генерал у НАТО–у је признао да НАТО за 77 дана није нашкодио Војсци Југославије. Војска није претрпела пораз. Отишла је поносна са Косова и Метохије, мада ме је болело... Болело ме зато што многи од њих нису били свесни да можда заувек одлазе са Косова и Метохије.

било Турчина у Бугарској који је имао турско име. Они су морали да имају бугарска имена.

Мађари имају велика права, да видимо шта то још траже? Претпостављам да су осокољени, њихове вође, посебно онај лопов Каса, да су осокољени тиме што смо изгубили Косово и Метохију, па мисле да могу на исти начин, укључујући Мађарску, интернационализујући проблем, да евентуално и они у тих седам-осам општина, у колико су у већини, да створе привид неке своје државе. Ја нисам за то.

Водитељ: Србија је изгубила четири рата, каже наш гледалац из Смедерева, заправо гледатељка, докле мисле да нас уводе неразумном политиком у ратове и када може да се очекује неки мудар потез наших политичара?

Николић: Гледатељка је у праву, наша војска није изгубила овај рат. Страни генерали су били запањени док су посматрали снимке извлачења Војске Југославије. Чак је један амерички генерал рекао да су они очекивали десетине тенкова, оклопних возила, а са Косова и Метохије се извлачило на стотине. Немачки генерал у НАТО–у је признао да НАТО за 77 дана није нашкодио Војсци Југославије. Војска није претрпела пораз. Отишла је поносна са Косова и Метохије, мада ме је болело кад сам видео да наши војници, инатећи се са НАТО–ом

развијено до у детаље, за НАТО би то била кланица.

Нажалост, политичари које ваша гледатељка помиње с правом, посебно председник СРЈ, који је водио све ове ратове до сада, нису били достојни свог задатка.

Водитељ: Биљана Гашић из Београда, рођена у Приштини, пита – како да добије држављанство, јер у Београду нико не може да јој помогне и нико не зна где је та документација.

Николић: Не могу да верујем да држављанка СРЈ, која долази из Приштине, нема држављанство. Дешавало се да нам из Републике Српске и Српске Крајине људи немају држављанство, зато што држављанство СФРЈ није признато као држављанство СРЈ, али онај ко је рођен и живи у Приштини, не могу да верујем да нема држављанство. Ми ћемо инсистирати, сада већ као опозициона странка, а нисмо успели као странка која је била на власти, да МУП решава брзо питање држављанства, зато што имамо многе Србе који су чардак ни на небу ни на земљи. Ту је био страх код социјалиста и ЈУЛ–а да тим људима, давањем држављанства, омогућујемо да гласају, а они ће бити против њих на изборима, зато што је тамо претрпљен пораз, изгубљене територије. Али, ово стање не може дуго да траје и претпостављам да мора брзо да се решава.

Водитељ: Господин Илић из Панчева пита – да ли мисли господин Томислав Николић да би нас Руси помогли у рату са НАТО-ом, јер је следећи план био *шейх-бомбардовање*? Да ли су нас Руси могли у било којем рату?

Николић: Прво, то за *шейх-бомбардовање* не знам где је ваш гледалац чуо, изузев из агитације политичара из власти који су попустили, и политичара из опозиције који су попустили, али ако ваш гледалац има неког писменог у кући, а ако нема нека се мени обрати, ја ћу му препоручити књиге које треба да прочита, да би видео како смо то ми са Русијом у последња два века сарађивали. Од Карађорђевог устанка до данас, наша судбина била је везана за судбину Русије. И кад год је Русија била јака, и кад је помагала Србији, Србија је цветала. Па, Романови су нестали, побјени су у револуцији црвених, само зато што је Русија ушла у Први светски рат, пре времена, неспремна, а ушла је да би помогла Србима. Нестала је читава једна царевина, читава једна династија. Човек је жртвовао и себе и целу своју породицу, да би помогао Србији.

То што је Русија упала у комунистичко ропство, а у то ропство увела и Југославију и српски народ, то је заслуга и ових са Запада, који су се тобоже борили против комунизма, а нас су препустили у руке комуниста толико дуго, па сада, уместо да нам омогуће да се сами изборимо, да срушимо и последње остатке комунизма, они увек погрешним начином оживљавају такву једну идеологију.

И сада, ево гледам, удружују се и Савез за промене и Американци и Немци, нападају Слободана Милошевића и поново му подижу

углед код његових бирача, уместо да пусте да се народ отрезни, да га прође оно олакшање које је наступило, нормално олакшање које је наступило престанком бомбардовања, да га стигне ова тешка судбина

Косова и Метохије, да потражи кривце за то и да их политички казни на изборима. Нападају и Слободана Милошевића и његову политичку странку, и на

тај начин многи људи кажу да ту нешто није у реду, и да тај Милошевић можда и ваља, ако га Америка напада.

Уосталом, највеће изненађење је да и Америка и Српска православна црква сада стоје на истим позицијама.

Водитељ: Група грађана из Инђије пита – да ли је било примерено да се у време рата гради "Бамбиленд" у Пожаревцу?

Николић: Не само да није било примерено, то је с једне стране неморално, а с друге стране, не познајем човека који може да заради толико новаца да тако нешто изгради данас у СРЈ, када ми пратимо где имају људи мало веће плате, па одмах контролишемо да ли уплаћују све доприносе, да би држава имала од чега да живи.

Мислим да деца појединих руководилаца, која се размећу неограниченим богатством, без помоћи својих родитеља до тог богатства никада не би могла да дођу. Уосталом, жеља за одбраном СРЈ код многих социјалиста

и чланова ЈУЛ-а престала је оног часа када је Српска радикална странка на седници Владе Републике Србије инсистирала да сви државни функционери, сви директо-

ри друштвених и државних предузећа, именована и постављена лица врате своју децу из иностранства. Да видите колико министара има децу у Енглеској, држави која нас бомбардује из дана у дан.

Водитељ: Весна из Земуна каже – испада да су сви опозиционари на истом, свака странка је имала представнике у Влади па ништа нису урадили. Шта то другачије нуде радикали и зашто мисле да ће се новим изборима нешто решити у земљи?

Николић: То што нуде радикали, то би радикали остварили када би могли да у једној нормалној ситуацији владају и да не зависи од неког ко је политички јачи од њих. У овој влади политички је била јача коалиција ЈУЛ-а и Социјалистичке партије Србије и ова влада није имала неки нормалан миље у коме је могла да влада. Ми смо се сво-

јевремено жестоко сукобљавали, имамо наслеђене дугове из претходних периода, али је ипак ова влада успела да очува стабилност цена, које уопште нису порасле за све време, да

цену струје повећа само за 50 одсто од онога што је могла да уради, да очува цену бензина све до данашњег дана. Сада је неморално што се цена бензина само за привилеговане одржава на ниском нивоу, за оне који могу по 6 динара да купе девизе код Народне банке, а сви ми остали морамо да плаћамо 1,30, 1,50 марака литар да бисмо се возили. Ова влада је успела да подмирује пензије, с тим што није могла да дугове кои су стечени раније врати. Ова влада је затекла девалвацију динара, од онда није било ни једне девалвације. Ова влада је обезбедила да се за време рата, када није било струје ни у кућама ни на улицама, не буде скоро уопште тешких кривичних дела. Ево, сад су радикали изашли из Владе, поново људе убијају по улицама. Иако ми нисмо имали много утицаја на рад Министарства унутрашњих посло-

...највеће изненађење је да и Америка и Српска православна црква сада стоје на истим позицијама.

Да видите колико министара има децу у Енглеској, држави која нас бомбардује из дана у дан.

... не познајем човека који може да заради толико новаца да тако нешто изгради данас у СРЈ...

ва, али криминалци су се ипак прибојавали Владе у којој се налазе српски радикали.

Водитељ: Ево, стигла су два питања, слична. Станиша из Владимираовца каже – зашто се не склоне са политичке сцене и политику препусте новим људима, којих до сада није било у јавности; а гледаатеља из Смедерева каже – да ли вам није јасно да сте за ових десет година одвели народ у пропаст и зашто већ једном не одете са власти?

Николић: Ми нисмо десет година били на власти. На власти смо били годину дана. Нисмо одвели народ у пропаст, а о томе хоћемо ли се повући или не, лично одлучује свако од нас, а у странци одлучују Централна отаџбинска управа и Конгрес странке који ћемо сигурно имати у јануару следеће године. Ми смо свашта преживели, па желимо да на Конгресу проверимо шта је било. О томе како ће се понашати Српска радикална странка одлучују српски радикали и нас не интересује много шта други мисле о томе. Српску радикалну странку водиће само српски радикали, а не они који јој завиде па мисле да је време да се склони. Ми смо имали 1.400.000 гласова на изборима 1997. године, па само због тих људи никада се нећемо склонити са политичке сцене. За кога би онда праве патриоте имале да гласају?

Водитељ: Наш гледалац Ђура из Београда каже - зашто се српски радикали и СПО нису ујединили када су могли, јер тада би вероватно успели да сруше постојећу власт која им толико смета?

Николић: Немогуће је. Српски покрет обнове је једна лоповска банда. То се показује у Београду. Њихов председник је један наркоман. Ми смо људи потпуно здрави и морално чисти и нама они нису друштво.

Водитељ: Новица из Милановца каже - како је Вук Драшковић могао да изађе из Владе без икаквих проблема?

Николић: Вук Драшковић је интеран из Владе, а нас су морали Уредбом да натерају да останемо у Влади. У томе је разлика. Очигледно да Српска радикална странка вреди, да ни један министар није био корумпиран, да ни један није огрезао у злочин, да се ни један никоме није продао, чим је Социјалистичка партија Србије морала јавно, гласно и јасно да каже да Влада мора да остане у истом саставу да ради све док траје рат. То је био знак да Српска радикална странка много вреди и мислим да, када се све ово смири, кад се сталожу сав муљ који је испливао на површину, вредности поново морају да изађу на светло дана. Српска радикална странка је једна од вредности српског народа.

Водитељ: Иван из Панчева каже – по југословенском Уставу свако ко потпише капитулацију треба да одговара. Зашто Милошевић не одговара?

Николић: Али, зашто би Милошевић одговарао? Капитулацију је потписала Народна скупштина Републике Србије. Нигде се не појављује Слободан Милошевић. Створила се већина у Народној скупштини Републике Србије, чак ни Влада није стала иза тога и после тога је Савезна влада, поштујући вољу и жељу посланика Народне скупштине Републике Србије, прихватила споразум. Споразум је објективно гледано прихватила већина у Народној скупштини Републике Србије, а ту су били СПО, СПС и ЈУЛ. Милошевић је избегао да сам о било чему одлучује. Уосталом, он потписује само

мирове, он капитулације не потписује.

Водитељ: Гледаатељ из Београда – учесник је два рата, а није држављанин Србије. Како то господин Николић коментарише?

... зашто би Милошевић одговарао?
Капитулацију је потписала Народна скупштина Републике Србије.

Николић: Ми смо имали и Русе који су у овом рату ратовали на нашој страни. Имали смо и Јапанца, па зашто не би Србин ратовао за своју земљу, а то што је неко избегао да му да држављанство Србије, то је грех ове државе.

Водитељ: Како радикали мисле кад дођу на власт, а не смеју да се крећу даље од Земуна и Крагујевца?

Николић: Е, сад. Треба и из Земуна стићи у Крагујевац. То су приче, старе приче СПО, које смо ми разбили учествовањем у овој власти. Говорили су да ми нисмо за власт, да нас неће нико, да ми не умемо тамо да се понашамо, да ми не знамо да обављамо послове, а сада се показало да имамо и кадра и воље и знања и умећа и да са нама избегавају разговори само онда када се неки ултиматуми, неке уцене постављају српском народу. Радикали сад носе судбину око 300 лица којима је забрањен пут у иностранство. Ту се налазе чак и многи из опозиционих политичких странака. Право да вам кажем, ја у те смрдљиве државе никада и не мислим да путујем. Све те које су нападале на наш народ и сејале бомбе из ваздуха на нашу децу, за мене су државе у које никада не вреди ни отићи. Што се мене лично тиче, не постоје више на географској карти.

Водитељ: Гледалац из Земуна – да ли ће радикали изаћи из Владе у четвртак?

Николић: Радикали су изашли из Владе само ваш гледалац није о томе обавештен.

Водитељ: Народ је изгубио поверење у све странке. Која странка

може да спречи да се шире приче о Србима, као сатанистима и како да се врати углед у свету?

Николић: То се надовезује на онај предлог од малопре, да се сви склонимо, да се појави нека нова странка. Ко брани новој странци и новим људима да се појаве? Каже

социјалисти, можда и Вук Драшко-вић, чији ће велики број бирача гласати за Савез за промене, зато што је он показао да са њим озбиљно, на дуге стазе, држава не може да рачуна.

Водитељ: Дошли смо до самог краја, а на крају ево једно питање

за бављење политиком, као што је одбрана Косова и Метохије, уништили, не нашом вољом и без нашег утицаја, када су нас тако сурово издали и окренули се издајничком делу опозиције да им помогне да издају, јер шта друго може да уради издајник него да помогне издају, код нас се јављала мисао да би можда требало да се бавимо нечим другим.

С друге стране, коме да препустимо политичку сцену? Чим се неко склони, на његово место неко долази. Ако Српска радикална странка напусти политичку сцену, где ће тај милион, нека буде 800.000, нека буде 1.400.000 бирача, то су неке наше релације у којима смо се кретали, за кога ће да гласају ти људи? Вероватно ће морати за некога да гласају, јер то су људи који хоће да изађу на изборе. За кога? Или да седе код куће, да неко други победи и да решава њихову судбину, а да нису имали свог представника.

Ништа још није решено. Ми ћемо имати Конгрес у јануару месецу. Уопште не постоји могућност да Војислав Шешељ напусти политику, а да ја рецимо останем у политици.

Водитељ: Поштовани гледаоци, наше време за овај разговор са господином Томиславом Николићем, потпредседником републичке владе и замеником председника Српске радикалне странке, је истекло. Ево, трајали смо 90 минута, као једна фудбалска утакмица. Надам се да смо одговорили на сва она питања која су вас интересовала. Покушали смо да одговоримо на већину ваших питања. Господин Николић је то и урадио. Извињавамо се онима којима нисмо дали одговор, али то нисмо могли због времена. Господине Николићу, хвала вам што сте нашли времена да будете гост телевизије "Ритам" и наших гледалаца.

Николић: Хвала вам што сте ме позвали.

...чим је Социјалистичка партија Србије морала јавно, гласно и јасно да каже да Влада мора да остане у истом саставу да ради све док траје рат. То је био знак да Српска радикална странка много вреди и мислим да када се све ово смири, кад се сталожу сав муљ који је испливао на површину, вредности поново морају да изађу на светло дана. Српска радикална странка је једна од вредности српског народа.

да су све политичке странке изиграле поверење. За некога мора да се гласа, неко мора да води државу, то је основ демократије. Можемо ми сви да останемо код куће, да нико не изађе на изборе, да један бирач изађе и одлучи ко ће бити на власти. О томе ко ће бити на власти одлучују бирачи, о томе ко ће бити на листама одлучују махом политичке странке. Код нас су се већ формирале, издвојиле, јасно оцртале политичке странке, постоји власт и парламентарна опозиција и постоји један шарени део опозиције који се стално удружује, јер су појединачно слаби, а некако удружени увек освоје више гласова него што им заиста са правом, објективно припада, али то су странке које не могу дуго да остану ни када се удруже. Увек се свађају око тога ко је вођа, нема политичке платформе, него само жеља да се неко скине са власти, жеља да се промени власт.

Ми смо се већ довољно јасно представили грађанима Србије. Знају, када је било која политичка странка у питању, шта од ње могу да очекују, било који политичар и мислим да ће на губитку бити само

– шта ако се догоди, а то се нагађа, најављује, прича да господин Шешељ може да одлучи да не буде више председник Српске радикалне странке, односно, да се више не бави политиком. Да ли то значи крај за радикалну странку?

Николић: Те приче су наше, страначке. Ми смо цео рат провели, најужи страначки круг, даноноћно заједно. Сваке ноћи, под узбуном, ми смо шетали Београдом, Кнез Михајловом до Славије и назад, мало куражили народ, онда дежурани у штабу у коме дежурају потпредседници Владе и разговарали о свему, о целом животу, претресали га као у време када смо били заједно у затвору. И морам да вам кажем да смо се врло често налазили на идеји да уколико нас издају коалициони партнери, посебно у време када се видело да се нешто комеша, да би можда могли да одлучимо и да прекинемо да се бавимо политиком. Понекад код тимова који стално имају успеха нестају мотив и воља. Код нас није у томе ствар. Ми смо имали све већи успех и с правом се припремали да једног дани сами освојимо власт. Али када су нам један такав мотив

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ • Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић • Заменик главног и одговорног уредника: Душан Весић • Помоћник главног и одговорног уредника: Јасна Олујић • Редакција: Момир Марковић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Јана Живаљевић, Огњен Михајловић, Александар Вучић, Коста Димитријевић, Драгољуб Стаменковић, Весна Арсић, Ивана Ђурић, Вељко Дукић • Припремио: Петар Јојић, савезни министар правде
• Штампана "Графос Интернационал" Панчево, тел. 013/43-555

**Оповачки радикали
посети Вишеграду
и Горажду у Републици
Српској**

**ВРШАЦ – др Војислав Шешељ у посети
Општинском одбору СРС Вршац**

Савезни министар правде, Петар Јојић са републичким министром Горданом Поп-Лазић и републичким народним послаником Даја Јованом у посети члановима Општинског одбора СРС Бела Црква

Др. Војислав Шешељ
са савезним посланицима
у Савезној Скупштини

Савезни посланици
Српске Радикалне странке
пред почетак седнице у
Савезној Скупштини

Са конференције за штампу
Окружног одбора
Српске Радикалне странке
за Јужни Банат

Састанак Општинског Одбора
Српске Радикалне странке
Панчево